

3941 2den Beh. af Finantslovf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3942

Ret, naar han ikke tager noget Hensyn til vor Afstemning ifjor, at han i saa Henseende har Loven af 1855 § 2 at holde sig til. Deri skal jeg give ham fuldkommen Ret; men jeg vil ogsaa sige, at den høitærede Indenrigsminister ligesaa fuldt vilde være i sin gode Ret, hvis han havde føiet sig noget mere efter Folkethingets Ønske. Han vilde have været i sin gode Ret, fordi han har Lovhjemmel dertil i Loven af 30te December 1858, og Dyrskning dertil i den Afstemning, der forefaldt her ved 3die Behandling af Finantsloven ifjor. Den høitærede Indenrigsminister vil maasse til Forsvar for, at han intet Hensyn har taget til det ifjor Væbende, endvidere gjøre gjældende, at det kun var et ringe Flertal, der stemte for Nedsættelsen; som jeg allerede har oplyst var det 43 Stemmer mod 36, der vedtog denne Nedsættelse. Deri kan jeg ogsaa forsaavidt give ham Ret, men det var heller slet ikke nogen stor Nedsættelse, vi havde begjært af den høitærede Minister paa denne Konto. Vi vilde, da vi erkjendte, at vi var et lille Flertal, have været fornøiede med blot en mindre Smødefommen fra hans Side, men det trode vi rigtignok var Noget, vi med Sikkerhed kunde gjøre Regning paa. Efter hvad der saaledes foreligger, maatte det i Finantsudvalget komme til en Overveielse, om der ikke var Anledning for os til atter iaar at fremkomme med Forslag om en Nedsættelse paa denne Konto. Men efter de Erfaringer, vi havde gjort, efterat vi havde set, at den høitærede Indenrigsminister aldeles ikke tog noget Hensyn til den Afstemning, der i denne Retning havde fundet Sted ifjor, ansaa vi det for rettest at opgive denne Tanke. Ikke desto mindre kan jeg dog ikke tilbageholde den Udtalelse, at jeg meget beklager, at den høitærede Indenrigsminister ikke har taget noget som helst Hensyn til det, som saa til Grund for Afstemningen her i Folkethinget ifjor; thi det kan ikke erkjendes, at i det Hele taget denne Maade at bestatte Debitorerne paa er billig, og det har utvivlsomt ikke været Lov-

givningens Hensigt nogenfinde at søge en større Indtægt for Statskassen ad denne Vet. Endnu mindre vilde jeg kunne billige, hvis det skulde være Tanken med at opretholde det hidtilværende System med Hensyn til gratis Meddelelse af disse Bevillinger, at øve et Tryk for om muligt at vinde større Terrain for den Anskuelse, som jeg for mit personlige Bedkommende vedfjender mig som den rette, nemlig at frigive Renten; thi hvis det skulde være Tanken, forekommer det mig, at man over et Tryk paa urette Sted og paa et Sted, hvor det føles meget tungt. Jeg vil derfor meget indstændig anmode den høitærede Indenrigsminister om paany at tage hele denne Sag under Overveielse, og jeg vil haabe, at han da vil komme til at forandre sine Anskuelser noget om dette Punkt, enten at han vil tage hele Spørgsmaalet om Rentefoden under Overveielse paa een Gang, eller at han vil opgive det nu fulgte System med Hensyn til Rentebevillingers Meddelelse for Betaling og opstille andre Grundsætninger derfor, for at ikke den Behæidelse skal træffe den lovgivende Magt, at vi ere uretsfærdige mod dem, som allermindst kunne taale en haard Behandling, og som mere end nogen Anden under de vænskelige Kreditforhold kunne have Krav paa at blive billigt behandlede.

Bregendahl: Det ærede Udvalg har i sin Betænkning under Nr. 33, navnlig i Slutningen af denne Post, gjort en Henstilling til den høitærede Finantsminister, som gaar ud paa at arbejde for, at Post- og Telegrafkontorerne forflyttes til Jernbanestationerne. En saadan Henstilling, udtalt i al Almindelighed, kan jeg gjerne slutte mig til, men jeg tror rigtignok, at den maa taale sine væsentlige Begrænsninger. Det ærede Udvalg har jo vel i sin Henstilling begrænsset det saaledes, at det kun skulde ske, hvor saadant er muligt, men jeg finder, at denne Begrænsning dog let kan misforstaaes. Man maatte nærmest tage det saaledes, at det skulde ske paa alle de